

gaa til en Formindskelse af Bevillingen til Haandvaaben, Ammunition og Skarpskydning for Fodfolket. Jeg indbrømmer, at der naturligvis er noget vigtigt i denne Løfte. Naar jeg ikke destomindre ikke kan gaa med til Forslaget, og endogaa meget maa fravaade det, ligger det i en anden Omstændighed, nemlig den, at efter min Opfattelse har Skydningen for Fodfolkets Vedkommende ingenlunde været for stor tidligere, idet der tværtimod for at fyldestgjøre de Fordringer, som stillede, og som vistnok ogsaa ville blive stillede i de nye Skyderelementer, vil være Nødvendighed for et større Antal Skud, for at Mandstabet kan opnaa den fornødne Færdighed. Som Følge deraf ville disse to Ting mulig kunne veie nogenlunde op mod hinanden, og en Redfættelse paa denne Konto derfor være utilraabelig. Under L. p. tror jeg ogsaa, at man vilde kunne komme overens om en mindre Redfættelse, men hvad der er foreslaaet under Nr. 113, anser jeg at være for stor en Redfættelse. De øvrige Vædringsforslag til § 22 ere, forsaavidt de ere stillede af Udvalget, omtalte af den ærede Ordfører, og forsaavidt de ere stillede af den høitærede Krigsminister, antager jeg, at han nærmere vil motivere dem. Jeg skal derfor derom indskrænke mig til den ene Bemærkning, at vi for vort Vedkommende have kunnet tiltræde dem. — Jeg skal dernæst gaa over til Vædringsforslagene vedrørende § 26. Med Hensyn til disse Vædringsforslag har vort Standpunkt været det, at vi have maattet erkjende, at det paa den ene Side er et meget betydeligt Beløb, som er forlangt af den høitærede Krigsminister, og at vi paa den anden Side vidste, at Thinget ved tidligere Leiligheder ikke havde vist Tilbøjelighed til at gaa saavidt. Vi havde derfor søgt for vort Vedkommende at overveie, om der ikke kunde være Mulighed for, at vi paa dette Punkt kunde komme overens med Udvalgets øvrige Medlemmer om et saadant Forslag, som vel gik ud paa noget mindre end det af den høitærede Krigsminister foreslaaede, men dog var af en saadan Bestaafenhed, at det kunde anses for nogenlunde forsaarligt at gaa ind derpaa. De Fordringer om Redfættelse, der fremsattes fra anden Side, have imidlertid været langt videregaaende med Hensyn til Beløbene's Størrelse, end vi have kunnet anse det for rigtigt at gaa med til, og da der altsaa først og fremmest vil komme til at foreligge det Spørgsmaal, hvor stort et Beløb Nøgtsdagen vil bevilge til ekstraordinære Udgifter for Hærens Vedkommende, have vi ment, at det var naturligt for vort Vedkommende at lade det andet Spørgsmaal om, hvorledes det iøvrigt skulde fordeles og anvendes, foreløbig staa hen. Det er af den Grund, at vi for vort Vedkommende ikke have kunnet tiltræde de fremsatte Vædringsforslag, om vi end erkjende, at flere af dem netop ere af en saadan Bestaafenhed, at vi vilde have kunnet tiltræde dem, under Forudsætning af at vi iøvrigt

kunde have været enige med et Flertal i Udvalget. Jeg vil derfor for mit Vedkommende indskrænke mig til kun at omtale, hvilke af de omtalte Bevillinger jeg anser for de vigtigste, og hvilke jeg mener, det fortrinnsvis gjælder om at tage i Betragtning, naar det mellem 2den og 3die Behandling altsaa skal afgjøres, hvorledes det Beløb, man bliver enig om, skal fordeles. Dette stemmer jo ogsaa dermed, at der fra anden Side er udtalt et Forbehold om, at man er villig til nogenlunde at rette sig med Hensyn til Fordelingen, efter hvad der maatte komme frem som Ønsker fra den høitærede Krigsminister. Naar jeg gjenemgaa den lange Række af Forslag, der findes til § 26, er det naturligt for det Mindretal, hvortil jeg hører, at vi maa sige, at for Krigsministeriets Vedkommende er der to Hovedgrupper af Forslag, som vi maa anse for de vigtigste; den ene er den, som angaar Vaaben til Hæren, og den anden er den, som angaar Foranstaltninger nødvendige for vort alt bestaaende Forvarsvæsen. Som Følge deraf have vi ikke kunnet se Andet, end at det er fuldstændig berettiget af den høitærede Minister, at han har foreslaaet, at der skal staffles Materialier tilstede til 2,000 Bagladevaaben af Model 1867, for at en saadan Beholdning kan være tilstede som en Reserve og en nødvendig Reserve for de Reparationer, der ville finde Sted efterhaanden i Finantsaarets Løb. Ligeledes kan jeg ikke sige Andet, end at naar man har Løst det Spørgsmaal at tilveiebringe et bedre Viseer til Hærens Bagladehaandvaaben, er det ogsaa en Nødvendighed saa hurtigt som muligt at skrive til Gjennemførelsen af denne Forandring, thi foruden den Betydning, det har med Hensyn til selve Virkningen af Skydningen, har en saadan Foranstaltning en ganske overordentlig stor Betydning med Hensyn til Moralen i Hæren. Soldaten maa have ubetinget Tillid til sit Vaaben og ikke paa nogen Maade tro, at de Vaaben, Hænden har, ere bedre end hans. Naar man altsaa har Løst det Spørgsmaal, hvorledes denne Foranstaltning skal gennemføres, stiller det sig for mig saaledes, at man ikke maa betænke sig paa saa hurtigt som muligt at faae den gennemført, og jeg vilde snarere ønske, at man med Hensyn til denne Bevilling kunde faae begge Bidragene til at gennemføre den, ikke alene ved Afdelingernes Beholdninger, men ogsaa ved Reservebeholdningerne ved Arsenalerne, paa eengang, altsaa iaar, end fordelt paa to Aar; men under alle Omstændigheder maa jeg bestemt fravaade at opsætte at give idetmindste det første Bidrag. Der er af den høitærede Minister foreslaaet Anstæffelsen af Materiel til 5 Feltbatterier af den samme Model som dem, der bleve anstæffede for nogle Aar tilbage. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg sige, at hvad enten man nærmest vil slutte sig til de Motiver, der ere fremsatte af den høitærede Mi-